

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

S a n g

om

Fisketorvet i Bergen.

Mel. Og Ddin han sendte Hermoder assist.

En Løverdags Morgen til Torvet jeg gik,
 For Fiske og Folk at bestue,
 Og efter de Gamles spidsborgerlig' Skik
 Jeg iført var Slobro' og Hue;

Paa Veien mit Dre fornemmed' et Skraal,
 Som frembragt af tusinde Munde,
 Og da jeg mig nærmed' det ønskede Maal,
 Knappt gjennem jeg trænge mig kunde.

Ha! tænkte jeg, her Du ret optegne vil
 De Løier og Snak, som mon' falde,
 Og saaledes blev min Beskrivelse til,
 Som jeg kun en Skizze vil kalde.

Hør Fisker! udtordned' Jens Baadsmænd og loe,
 Mens Skraaen af Kjøften han tager,
 Hvad faaer Du for Qveiten? Kun Dalere to!
 Jeg troer ret at Satan dig plager!

Hør Fisker! indbyder, paa Fodstykkets Rand
 Den arrige Marthe til Latter,
 Hvad faaer du for Langen, din Helvedesbrand!
 Og vips hun i Baaden neddratter.

Hør Fisker! fremtræder da Anne saa pæn,
 Idet hun paa Kappen lidt retter,
 Den Torst udi Stampen, hvad koster vel den?
 To Ort! — og hun Manden hudsletter.

V box 23:662

Hør Fisker! ka vil du vel ha for den Sei,
Som ligger der bag uti Skotten?
Tolv Skilling! — Na Fan'en, de g'ier æg deg ei,
Sa, Sjur, thi den æ jo hal' rotten.

Hør Fisker! — Nu hører han ikke igjen;
Hvad koster Steinbiten paa Tøften?
Neis Fanden i Vold! raabte vred atter Ewen,
Og napped' den Dove i Koffen.

Hør Fisker! jeg haaber, du ei er saa dyr,
Fremstammer den stille Louise,
Hvad koster paa Tøften den opskaarne Lyr?
En Drt! — Nei, for kostbar en Spise.

Hør Fisker! jeg seer, du ei Afsetning har,
Fordi du nu sælger kun Braasmer,
Men neppe nok Ordet af Lars sluppen var,
For Fiskeren svared' "Din Dosmer!"

Hør Belmiche, hør! raabte Birtbe og sprang
Heelt nederst i Trappen af Iver,
Din Flyndre jeg ønsked' at kjøbe, forlang!
Jeg veed, du den ikke bortgiver.

Hør Fisker! fremsagde i hoppende Fart
Den smukke og netklædte Malle,
Hvad koster, du Bonde, men svar mig ret snart,
Din store og levende Pale?

Hør Fisker! din Rødfisk, den gammel jo er,
Saa Stanken jeg føler i Næsen,
"Lad du den da være, din Fuldehund, Peer,
Jeg tænker, du er ei saa kræsen."

Hør Fisker! du snød mig paa Lysen, jeg fik
I Onsdags, din Blodhund, din Jøde,
Hvad siger du Kjeltring? — Og Svaberten gif
Om Kjøften, saa Mons maatte bløde.

Hør Fisker! Bergplster og Blaaskoldt du har
I Kurven, lad Prisen da høre?
"En Daler for alle, thi Fikken er rar!"
Og Ole hans Nyg vilde smøre.

Hør Fisker! fremhumper en Gunhild saa søl,
Alf tandløse Gummer udbryder:
Hvad faaer du Kam'rat for din magre Matrel?
Og Hatten i Beiret hun skyder.

Hør Fisker! fremsiger, med hvæsende Røst,
Den blege, huulsoiede Karen,
Hvad koster vel Silden? jeg havde nok Lyst,
At kjøbe til mig og mit Barn

Hør Fisker! udraabte fra sladrende Kreds
Den østlandske vævre Pernille,
For Slumpen af Køljerne giver jeg treds; *)
Men Fiskeren gaved', — taug stille.

Hør Fisker! at kjøbe for har jeg ei stort,
Fremmumlede fattige Ide,
O, øs mig for Skillingen Dugen fuld Mort,
Jeg har ei at brænde og bide.

Hør Fisker! saa taled' med barnlige Røst
Smaae Sine og viser sin Skilling,
O giv mig et Øsfad fuldt, Moder med Lyst
Saa gjerne gad spise en Hvilling.

Hør Fisker! hvad mener du, jeg, som Matros,
Nok havde lidt Lyst paa din Krabbe,
Saa maa jeg da sige, just ei til din Roes,
Den er ei for saadanne Flabbe.

*) Treds betyder firti.

Saaledes "Hør Fisker!" fra Hundreder Mund
Trindt om hele Torvet man hørte,
Dg sladdrende Piger en temmelig Stund
Saa mange Smaaløier berørte.

En streg over Fisken, at den var for dyr,
En Anden, at Tiden var omme,
En Tredie nikked' til velskædte Fyr,
En Fjerde, hun loved' at komme.

Om sider de gik da med Fisken paa Hank,
Med alle Slags Miner til Hjemmet,
Thi nogle af Moderen ahnede Bank,
Dg Andte ei Løfterne glemmed'.

Da Flaget var strøget, jeg tosked' mig hjem,
For Tankerne strax at nedskrive,
Dg saaledes Sangen for Lyset kom frem,
Gid skaansomt bedømt den maa blive.

